

ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 48-49

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Ἰουλίου 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

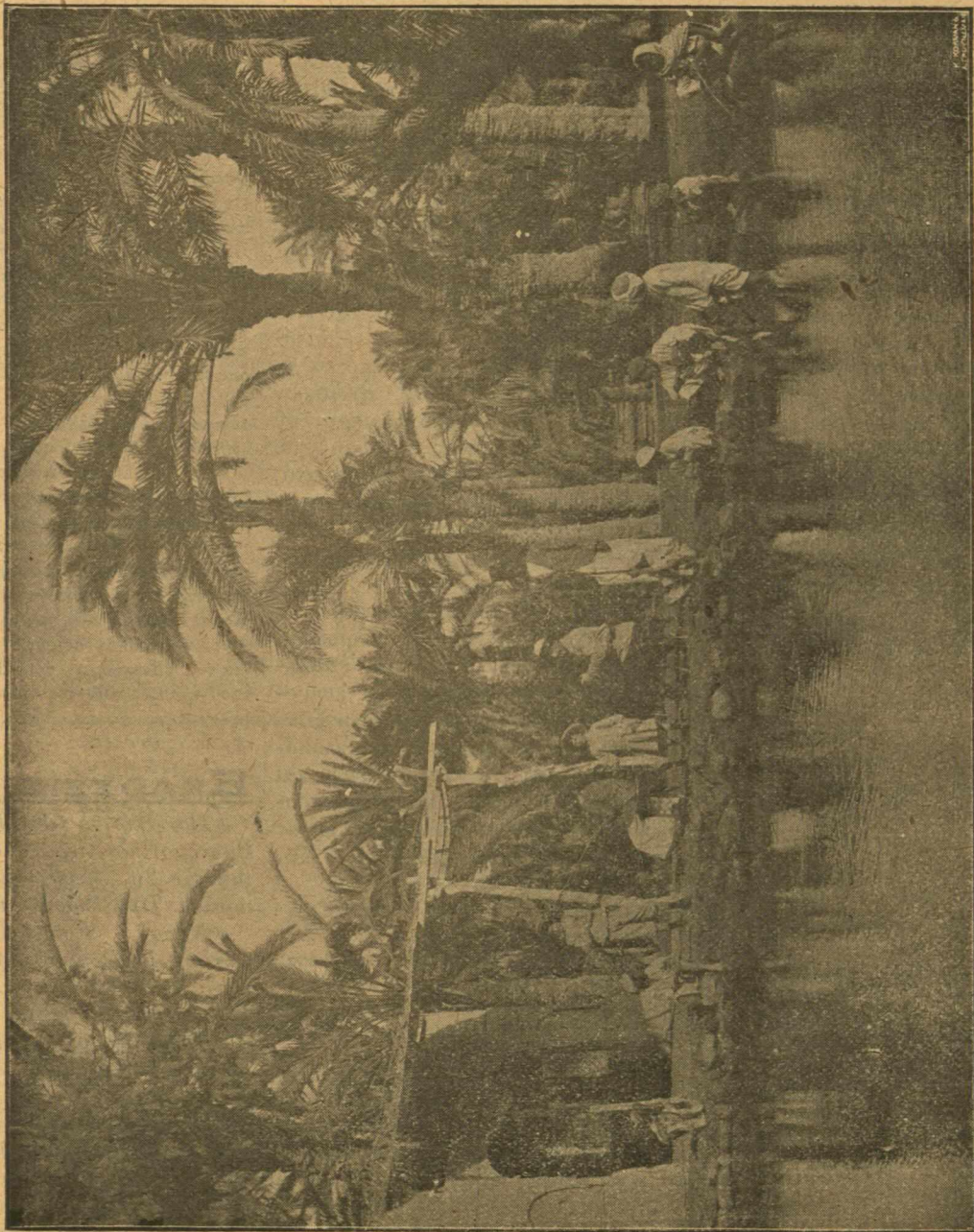
ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝΙΟ ΛΕΠΤΑ

Γραφεία: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΕΖ

ΑΙ ΠΗΓΑΙ ΤΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ

“ΔΑΦΝΗ”, ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδύμεια αιτήσεις προς έγγραφην συνδρομητών λαμβάνεται υπ' όψιν, εάν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Εσωτερικού... Δρ. 5
Εξωτερικού... Φρ. 3
Αμερικής... Δολλάρια 8
Ρωσίας... Ρούβλια 3

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
Αγγελία και διαφημίσεις Δεπ. 20 ο στίχος
Καταχωρ. Τραπεζών και Έταιριών Δ. 70
Τα φιλολογικά δημοσιεύματα καταχωρίζονται δωρεάν, με την αερίαν των, αν εγκριθώσιν, και έφ' όσον επαρκεί ο χώρος του φύλλου.

Παρακαλούμε τους κατά τόπους ανταποκριτάς να μās εμβάσουν τόν αντίτιμον τών φύλλων που διέθεσαν κατά τόν μήνα Ιούνιον άνευ αναβολής.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ
ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

Όταν έβγῆκα στό Βόλο, στό σταθμό του Θεσσαλικού σιδηροδρόμου, εύρέθηκα μπρός σ' ένα μέγαρο άληθινό, κατάλευκο, τά γραφεία δηλ. του σιδηροδρόμου, όπου συνήτησα τόν διευθύνοντα κ. Πολίτην.

Τί θαυμάσιος άνθρωπος, με την γαλήνιον φυσιογνωμίαν του, την ένδεικνύουσαν άρ' ένός μέν τόν άνθρωπον του καθήκοντος και άφ' έτέρου τόν τέλειον άνθρωπον. Μά την αλήθειαν, μου φαίνεται ότι οι Θεσσαλικοί σιδηροδρόμοι όφείλουν πολλά, άν μη τόν πάν εις δύο ανθρώπους εις τόν κ. Πολίτην και τόν κ. Γρηγοριάδη.

Είπε οι δύο στυλοβάται, οι δύο γίγαντες της Έταιρείας, “Ο ένας με την ευθυκρισίαν του, τό ένδιαφέρον του και τάς άρετάς του, ό έτερος με την πειράν του, την ειλικρινείαν του και την έντιμότητά του. Δύο άνθρωποι, κινούμενοι υπό του αυτού πόθου και του αυτού ζήλου και τών αυτών προθέσεων, δέν ήτο δυνατόν ή να κάμωσι κάτι τέλειον, και οι Θεσσαλοί, όταν παρέλθη ή εποχή τών προσωπικών παθών, θα όμολογήσωσιν ότι όφείλουσιν εις τούς δύο τούτους και εις την Έταιρίαν πολλές χάριτας.

Συνοδευόμενος υπό του κ. Αποστολίδου, περιού έγραφαμ πρωτίστως, δημοφώνητην εις τό ξενοδοχείον της Γαλλίας, όπου και παρέμεινα κατά τό διάστημα της έκει διαμονής μου. Ξενοδοχείον καλόν ευρισκόμενον εις την παραλίαν και έχον κάτωθι αυτού όλα τά αναγκαζούντα. Ξενοδοχείον φαγητού, καφετίου, ζαχαροπλαστέιου, κουρείου, υποδηματοποιείον, καπνοποιείον και δέν έξω τι άλλο άκόμη. Ίδιος όμιος έχει ένα θαυμάσιον κέρβερον, έλκύνοντα προς έαυτόν τούς ξένους, ένα άληθή φίλον και άρεκτά αίσθηματίαν δειρομηνέα του περιφήμου Αποστολίδου.

χάρης εις τόν όποιον κατώρθωσα να απολαύσω κυριολεκτικώς τόν Βόλον.
Τε. Δε.
Είς τό προσεχές” Αί έντυπώσεις μου από τόν Βόλον.—Επιστροφή εις Λάρισαν και Αθήνας.

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ
Ροδόφυλλα θέ να σκορπίσω στη ποδιά σου και μενεξέδες στά τεράζανθα μαλλιά, για να θυμίσουν, κόρη, κι' αν πώς μακριά σου εύρισκομαι, πάντα θυρούμαι τά καλή.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ.—Από της Δευτέρας μετά θρηαμβευτικής όδως έπιτυχίας παίζεται ή νέα επιθεώρηση του γνωστού ένθυμογράφου και πολυτίμου μας συνεργάτου κ. Τιμου Μωραϊτίνη ό «Κοιμήτης του Χάλεϋ». Τό θέατρον κάθε βράδιον εινε κατάμεστον κόσμο ένκαρδιζόμενον από τά γέλοια διακόως. Τό νέο έργον, άνώτερον κατά πολύ τών προηγηθέντων έργων του κ. Μωραϊτίνη, με σπινός άπαραιτήτων γοητείας, τραγουδάκια έξυπνα, πεταχτά, με θαυμασίαν μουσικήν συναρπάζει τόν κόσμο και προκαλεί άκράτητην την ένθυμίαν. Τό έργον θα σημειώσει σειράν παραστάσεων.

ΒΑΡΙΕΤΕ.—Μετά τόν “Ανθρωπών μας” του κ. Χόρν, ό όποιος έσημείωσε μόνον δύο παραστάσεις, έπαίξε μετ' έξαιρετικής έπιτυχίας την χαριτωμένην κομωδίαν ή «Λευκή Σελίς», την «Φωτεινήν Σάντερη» του κ. Ξενοπούλου, τόν «Τριζιλόδην» τών Bergard και Godferaux και τό έξωφρενικόν «Οικογενειακόν Ξενοδοχείον» τών Heros, και Milou (τόν έργον άκατάλληλον δια δεσποινίδας). Η κ. Κυβέλη πάντοτε τέλεια.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.—‘Ο θίασος της κ. Στεφάνου μετά τετραήμερον άποδημίαν άνά τό... «Πανελλήνιον» όπου είχε μεταβή ένα μεταδότη τά νάματα «Μαρίας της Πενταγωνίστης» τών δύο θεατοκοσυγγραφέων Α. Κυριακού και Τ. Σταθοπούλου, γνωστών δημοσιογράφων, χρονογράφων, λογογράφων, μυθιστοριογράφων κλπ. επανέκαμψεν εις Νεάπολιν όπου θα συνεχίση τάς παραστάσεις του εις τό όμώνυμον θέατρον.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.—Μετά τόν Κινηματογράφον Παττί και τόν θίασον της κ. Στεφάνου τούς όποιους έδέχθη άλληλοδιαδόχως ήδη άργεί. ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Αλάμπρα).—Τόν έπί μίαν εβδομάδα προετοιμαζόμενον «Κινηματογράφον» του 1910 του κ. Δημητράκου του θά παίξη ή θίασος της κ. Φ. Γεωργιάδου την Τρίτην.

Απόψε νέον έργον ή «Φαμές». ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.—Η Ιταλική όπερέττα ‘Ατζελίνη ής από της παρελθούσης έβδομάδος έκκαεν έναρξιν τών παραστάσεων της κατακτά όσημέραι έδαφος. Με πολλήν έπιτυχίαν έπαίγηθη ή νέα όπερέττα ό ‘Υπονάυαρος’ ή όποία ύ-

περήρεσεν προετοιμάζου τον «Έρωτας τών Πριγκήπων». ΑΘΗΝΑΙΟΝ.—Κατάμεστον κάθε βράδιον από κόσμον κάθε τάξεως φύλλου και ηλικίας. Έπαίγησαν «Τά μάτια του Παππού» του κ. Βουλομήρου, ό «Αμπλετ» του Σαίξπηρ και διάφορα άλλα κλασικά έργα.

ΑΡΝΙΩΤΗ.—Δέν ήτο δυνατόν ή να αναγνωρισθ ή επί τέλους υπό τών Αθηναίων ή άξία του Έλληνικού μελοδράματος τό όποιον όπλο την δεξιάν διεύθυνσιν του κ. Λαυράγκα και έν τώ μαγευτικώ θεάτρο του μεγαλοεπιχειρηματίου κ. Αρνιώτη καθ' έκάστην έσπέραν δίδει δείγματα της άριότητος και του τέλειου καταρτισμού του σημείωσαν μέχρι τούδε εις όλα τά θέατρα μελοδράματα άρεκτάς έπιτυχίας, ιδιαίτάτα δε εις την «Κάρμεν» με την άριστοτέχνον κ. Νύμφην Μολυνίδου και εις τόν «Φάουστ» με τό γραμκώτατον έξ Ιταλίας κομισθέν μπαλέττο.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ.—(Διονυσιάδου) ‘Ο θεός του γέλωτος κ. Παντόπουλος έβγαλε... τό θεο τών Πειραιωτών και του ανταποκριτού μας κ. Κωνσταντού του όποιου έστέρησε και τό διαρκές.

Και τούς άλλαξε την πίστη, με τό «Γύρο του Κόσμου» ή όποιος έκράτησεν δύο βράδους κατόπιν της φασαρίας που τότε εκάρωσε τό ήλεκτρικόν φως, επιβάλον την διακρίτη της παραστάσεως. ‘Ο κ. Παντόπουλος αναγγέλλει διά την προσεχή εβδομάδα την πρωτότυπον Πειραικήν επιθεώρησιν «Τό Πανόραμα» του νεαρού συγγραφέως κ. Μάλλιαρη, ή όποία έν τούτοις κάθε άλλο παρά μαλαία ή εινε.

ΦΑΛΗΡΟΥ.—‘Από του παρελθόντος Σαββάτου ήρχισε τάς παραστάσεις του ‘Ιταλικόν μελοδράμα Καστελλάνου με θρηαμβευτικήν έπιτυχίαν. Θυλλεΐται ότι ή πρώτη δέν εινε ή ιδεώδης κορίστα που μπορούσε κανείς ν' απαιτήση από την έγνωσμένην έλικαικότητα του κ. Καστελλάνου. ‘Αλλ' αυτό φαίνεται μάλλον ότι εινε κακόβουλος διάδοσις τών ένδιαφερομένων εις την δυσφήμησιν του ‘Ιταλ. μελοδράματος άπό ή άθροιά κάδοος της καλλίτερας μερίδος του Αθην. κόσμου πλημμυρίζει κάθε βράδιον την πλατείαν του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Πανελλήνιος Έπιθεώρησις» μηνιαίον επιστημονικόν περιοδικόν. Γραφεία: όδός Διδότου 26. Διευθυντής Γεώργ. Βεθανόπουλος. Τιμή έκάστον τεύχος λεπτά 70.

«Νουμάς» Έφημερίδα Πολιτική, Κοινωνική, Φιλολογική. Γραφεία: Δρόμος Ζήρονα 2. Διευθυντής Δ. Π. Ταγκόπουλος. Κάθε φύλλο 20 λεπτά.

«Τρεις Ίεράρχαι». Έβδομαδιαίον θρησκευτικόν περιοδικόν. Διευθυντής Π. Βαρυμποσιώτης.

«Γίγαντες». Ρομάντο του κ. Μ. Παπαστρατηγάκη, άρι εκδοθέν. Ύπερεκταστικόν, κομμορδεμένον βιβλιάρικον. Τιμή: Δρ. δύο κάθε αντίτυπον, κομφοτυπωμένον από τό τυπογραφείον ό «Υψηλάντης» όδός Παλαρρηγοπούλου άρ.9.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
Σήμερον τελούνται οι γάμοι του κ. Γρηγοριάδου υπαλ. τών Θεα. σιδηροδρόμων μετά της Δίδος Έδβαλίας Στέλλου άδελφής του παρ' ήμιν εγκρίτου έμπόρου κ. Στέλλου. Εδγόμεθα αυτοίς βίον άνάφελον. Ν. Γ.

ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΕΙΟ ΔΕΝΤΡΟ
[ΣΤΟ ΣΤΕΦΑΝΟ ΜΑΡΤΖΩΚΗ]

Τό γιγαντείο δένδρο με τά πολλά τά κλώνια δέν πλάσθη για αιώνια μέσα στη χτίσι αυτή.
Σκέλεμένο, έρημομένο έμεινε τό κορμί του γοργοπετι ή πνοή του θέλει άπ' αυτό να βγῆ.

‘Η μαύρες καταγίδες τ' άλληγή άγριοκαίρια τ' άνάραν νεκροκείρια τό σόριασαν φριχτά.
Κι' άλλο δέν περιμένει μονάχη την άξίην π' άλλη ζωή του δίνει πέρνοντας την παλιά!
Σταύρος Θ. Αύγερινός

ΣΕΛΙΔΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
Ξ Ξ Υ Ρ Α Ξ
(Συνέχεια και τέλος)

Και μέσα σ' όλους τούς κακούς ανθρώπους να κι' ένας έντελώς έξωριστός. ‘Ο Γιάννης Νάνος, ό ποιητής της Σύρου, ό Calderon και ό Μάξιμος Γόγκιν, όπως ό ίδιος λέει, ένας πρωτότυπος αληθινός τύπος. Έγνωρίσε όλες της όψεις της ζωής, έγινε κουρεύς, ράπτης, παπουτσιής και ήδη εινε... ποιητής (!) Μέσα σε δύο μεγάλα άσπρα κουτιά έχει τά ανέκδοτα έργα του, δράματα, ποιήματα άρχά κτλ. Τώρα θα τυπώση της «Ανεμόνες της Σύρου» συλλογή πατριωτικών τραγουδιών με άυτοβιογραφίαν και πολλά άλλα ενάριστα και όφέλιμα πράγματα.

Όπως σχεδόν σεβιάθε τόπο, έτσι και στη Σύρα, άπάρχουν δύο τάξεις λογίων: οι παλαιότεροι και νέοι. Θα μιλήσωμε για μερικους κι' από της δύο αυτές τάξεις. Κι' αρχίζομε πρώτα πρώτα άπ' τό καθηγητή κ. Νικόλαον Πολίτην που έξέχωρ' από τούς «Λόγους» ποθ είχε τυπώσει και τη σκόρπια φιλολογική του εργασία σε διάφορα ήμερολόγια εινε άκόμα και έφορας του ‘Αρχαιολογικου Μουσείου, ένα πρωτό είχε τη καλοσύνη να μās έρμηνέψη της άρχαιότητες που βρίσκονται εκεί από τη Άηλο, τη

GABRIELE D'ANNUNZIO
ΘΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

—Στό σπίτι, τό θυμάμαι, ήταν ένας μέγας περιστεριώνας που κατοικούσαν περιστέρια. Ανέβαινε κανείς από μία μικροσκαλίτια με χαλασμένα τά ντουβάρια, Θεός ξέρει από πότε. Κάθε ήμέρα έδιναν φαγι εις τά περιστέρια. Μόλις μ' έκαταλάβαιναν έτρεχαν προς την πόρτα λές κι' έκαναν έφοδο. Έγώ καθόμουν γάμο κι' έσπερα την τροφή τους γύφω μου. Τά περιστέρια μ' έπερικύλωναν και ήταν διακάτωπρα, ένφ' εγώ τά παρατηρούσα που έτρωγαν.

Στό διπλανό σπίτι έπαίξε κάποιον φλάουτο: πάντα ό ίδιος σκοπός, την ίδια ώρα. Μου φαίνονταν θαυμάσια αυτή ή μουσική. ‘Ακουα μ' άνοιχτό τό στόμα, σαν γρά ή να ρουφήξω της νότες που έπεφταν στα βράχια. Ένα περισσότερο περνοντας από πάνω μ' άφινε λευκά φτερά στα μαλλιά μου.
Και τό άόραον φλάουτο έπαίξε πάντα έπαίξε... ‘Ακόμα θυμάμαι τό σκοπό αυτό και θα μπορούσα άκόμα να τόν επαναλάβω.
Έτσι έκείνη την εποχή μ' έπιασεν ή μαγία

Σύρα και άλλα γυρινά νησιά, και δέν έχομε παρά να τόν συγχαροϋμε για τη τάξη που κρατεί και τούς κόπους που βέβαια θα κατέβαλε για να φέρη τό Μουσείο στη θέση που βρίσκεται.

‘Ακόμα ό κ. Πολίτης εινε ένας από τούς λίγους που ύποστηρίζουν τούς άξιους νέους τών πατριωτών. Αυτό θα πη κάτι.
Έπειτα έχομε τόν κ. Βαλμάδη τόν μεταφραστή της «Ηρώς και του Δεσάνδρου» του Μουσειου, τόν βραβευμένο ποιητή κ. Δαμιανό, συγγραφέα της ποιητικής συλλογής ή «Θάλασσα» τόν διδάκτορα της φιλοσοφίας κ. Α. Δαλέζιον που έξω από άλλα έργα του εδημοσίευσεν άκόμα μελέτες του περι «Αθανασίας της ψυχής», «Βουδισμόν» κλπ. και τόν σχολάρχην κ. Τ. Εδωγγελλίδην, συγγραφέα διαφόρων ιστορικών έργων.

Στην τάξη τών νέων έχομε τόν κ. Κουκούλα, τόν όποιον βέβαια δέν θα κατατάσαμεν έδώ άν επρόναμε την άξία για μέτρο και όχι την ηλικία, άφοδ, όπως τάπαμε, οι στίχοι του εινε τέλειοι, τόνον αυτοί, όσο και τά ρουφιστικά του διηγήματα. Τόν κ. Μ. Δαλέζιον, τόν κ. Συνοδιόν, τόν κ. Πικροδημητήρη, τόν Βουκαλή, τόν κ. Πολέμη και τόν κ. Κέζ.

Ένα φεγγαρολυμένο βράδι απόλαβα όλη την όμορφην του νησιού, που όλοένα τώρα μακραίνει από μέσα και χάνεται πίσω από ένα φωτεινότατο κρέπι πουχουν άραχνοπλέξει οι φανοί του λιμανιού.

Κυτάζω άπέναντί μου, στη θέση που ένας καθρέφτης κρέμεται. Δυό μάτια φλογισμένα και βαθουλωτά νειρεύονται και κλαίνε βαρεια από τη θλίψη κάποιου χωρισμού και δυό χειλι άψιδωτά και μαρμαμένα κάτι σιγοτροφέρον, ένφ' γοιμίζουνε τ' αυτιά μου από της άρμονίες και τά πένθη κάποιου «Αντίο!» κι' από τό λίγομα κάποιου φίλου που χάνεται. που χάνεται και σκορπείται άλλοίμονο, άλλοίμονο!!
Μανώλης Κ. Μαγκάκης

ΑΠΟΡΙΑ

‘Ο άνθρωπος δέν ξέρει, μουλέγες την ώρα, τη στιγμή του σε κάποια θέλησ' άγνωστη κρέμεται ή ζωή του...
Σάν ρόδο μοιάζει ό βίος μας π' άνοιχτό τό πρωί και τό βραδι μαρμαίνεται και σέρνεται στη γῆ!...

Κι' εγώ τό παραδέχομαι πως ειν' αυτό αλήθεια. Μά πές γιατί σαν σου ζητώ ένα γλυκό φίλ' σου μου λέγεις αύριο, με καιρό και χίλια παραμύθια. Που ξέρεις, κόρη μου, έσθ την ώρα, τη στιγμή σου!...
Δόλια

ΕΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

‘Η νύχτα άρχισε σιγά-σιγά να φεύγη.
Τ' άστέρια σαν φροβισμένα άπ' την άμυδρή λάμψη που άγορροβαλλεί δειλά, τό ένα μετά τό άλλο έσβησαν. Μακριά, πίσ' άπ' τό κατάμαυρο βουνό, άρχισαν να φαίνονται ή πρώτες άχτίδες του βασιλικού του ήλιου, Κάτου-κάτου άκουγες ένα μακρινό βέλασμα και έπειτα ένα δυνατό γαϊγίσμα: ήταν τά κοπάδια που βγαίνουν άπ' τό μακρι για να βοσκήσουν. Κάτω στους άγρους τά βώδια άρχισαν τη κουραστική δουλειά τους, έσσαν τό άρόρεν κι' ώργωναν τη γῆ που ήταν ένφ' άκόμα άπ' τη νυχτερινή δροσιά.

‘Ο ήλιος πρόβαλλε δολόκληρη τη φωτεινή μορφή του και με της δόλφρυσε άχτίδες του έθέρμαινε τη μοσχομυρισμένη γῆ. Τά προβατάκια που μόλις βγήκαν άπ' τη μάδρα έτρωγαν με χαρά τό πράσινο χορτάρι που σκέπαζε την άνοιξιάντη έξοχή.

Ένα έλαφρό άεράκι φύσαγε και κάπου-κάπου έβλεπες ένα άσπρο σγίγνεφο να φεύγη βιαστικό! Έλεγες πως βιαζότανε να φθάση τη νύχτα που έφυγε...

Τά πουλάκια εύτυχιμένα πέταγαν γοργοφτερα στο γαλάζιο ουρανό, σαν να χαιρέταγαν κι' αυτά την άνοιξιάντη μέρα. Πέρα, μακριά, πίσ' άπ' τά μεγάλα δέντρα, ένα ποταμάκι κύλαγε σιγά τό ρεματάκι του και τό μουρμούρισμα του ήταν σαν θεία μουσική που μάγευε τόν κάθε διαβάτη που περνούσε.

‘Η ώρα πέρασε κι' ό ήλιος άνέβηκε ψηλά πολύ ψηλά στον καθαρίο ουρανό κι' έσφιξε στη θερμή του άγκαλιά τη μοσχομυρισμένη έξοχή.
Κώστας Ήλιάδης

ΕΡΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μεταξύ δύο κυριών δροσιζόμενων διά του ρυπιδιου τών, εις τό παράθυρον, κ' ένφ' διέρχεται κάτωθεν νέος κοιμνεύόμενος, άλλα άνοστος.
— Όδφ' τί κρύος αυτός ό νέος!
— Ζηλεύω την θεσίον σου.
— Πώς!
— Μά βέβαια, μ' αυτή τη ζέστη...
*

Εις εύφύα τινα γέρον έπροξένευσαν γεροντοκόρη.
— Δέν έννοώ να πάρω τοιαύτην άρχαίότητα, άπήτησεν ό νέος εις τόν προξενήτην. Θα κατεδιώκομην τότε τίς άρχαιοκάπιλος.
Πειραιεύς
Εδγγ. Χρ. Παπάζογλου

Εγώ ήμουν ό ένοχος αυτού του βαρβαρισμού. Άλλοίμονο! Δέ ξανάδα πιά τη θεία Ίωάννα. Πόσο έκλαρα! Πάντα έχω τη νύνη της σνειδήθεως.
Σιγομιλούσε με διακοπές, σαν ύπνοισμένη, ένφ' άπ' τό δρόμο άνέβαιναν μόνοντοι οι κρότοι τών εργατών που τόν έφκίαναν,
Υ Γ

Μιά φορά οι δύο έρωτευμένοι έγύρισαν λίγο κουρασμένοι άπ' τη λίμνη του Νέμη. Είχαν προγευματίσει στη Villa Casarlini άνάμεσα στις άνθιμένες καμέλιες.
‘Υστερα, όπως πάντα, διέταξαν τό ταξί.

‘Η Ίαπολίτη, άφοδ έβγαλε μέσ' άπ' τη βαλίτσα της ένα πακετάκι δειμένο με κνανή κορδέλλα, γυρίζοντας ειπε προς τόν Γεώργιο:
— Βλέπεις εινε τά γράμματά σου... Ποτέ δέν χολίζομαι.

‘Ο Γεώργιος με χαρά φανερή ειπέ:
— Όλα; Τά κρότηδες όλα;
— Ναι όλα, και τά μιλιατάκια σου και τά τηλεγραφήματά σου. Τό μόνο που λείπει εινε ένα μόνο που έσρηξα στη φωτιά για να μη μου τό πιάση ό άντρας μου. Άλλά κι' αυτινουδ' έχω τά καμμένα κομματάκια, μάλιστα κάτι μπορε να διαβάση κανείς.

— Μ' άρπινεις να δω; ειπεν ό Γεώργιος.
‘Εκείνη τηλεμάκια έκρυψε τό πακετό κι' έπειδή ό Γεώργιος σκηκώθηκε να την κνηγήση έκρόφτησε στο διπλανό δωμάτιο.

— Όχι, όχι, δέν θα δῆς τίποτα. Δέ θέλω!
(Άκολούθει)

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΑΗ

ΑΠ' ΤΙΣ ΤΡΕΛΛΕΣ ΜΟΥ

ΤΙ ΣΟΥ ΓΥΡΕΨΑ;!

Μάλαμα δέν σου γύρεψα ούτε παλάτα θρόνου γιά νά γενώ πεντάπλουτος νά γίνω βασιλείας νά γίανω σου εγγύερμα τούς μύριους π' έχω πόνοους στή θέρμη δίμε τή γιάτρισσα τής όρρας σ' άγκυλιάς

Άγγελος Μ. Χαδιαράκος

ΑΠΟ ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ

Έκείνην τήν προίαν ή 18έτις Έλένη ήνοιξε τούς οφθαλμούς μέ ένα ισχυρόν πονοκέφαλον. εις τόν μικρόν κοιτώνά της, τόν πενιχρόν, αλλά καθαρώτατον.

Ο ήλιος έχούσωνε τούς ύλοπινακας τών παραθύρων της και οι κώδωνες του χωριου ήχουν χαρμόσινως.

Ημικοιμημένη άκόμη ή πτωχή κόρη, ήπόρησεν επί στιγμήν προς τί οι φαιδροι ούτοι κωδωνισμοι, πλην ενευθυμήθη άμέσως ότι ήτο Πάσχα και όρμεμφώς ήνωσε τās χείρας της.

Έπειτα ήγέρθη, ήνοιξε τó παραθύρον και άνέπνευσεν έλευθέρως.

Ο ούρανός ήτο συννεφώδης, ός ή ψυχή της, αλλά θαλερά και άκμαία βλάστησις έφύετο περίε.

Τά πτήνά διέσχίζον τόν άέρα σκορπίζοντα πανταχού τούς γλυκείς των φθόγγους.

Ολίγας στιγμάς, ή Έλένη έστη άκίνητος εκεί, πρό της δροσερότητος εκείνης και της φαιδρότητος της φύσεως και διά μιάς πάσα ή προτέρα αυτής ζωή διήλθεν ός έν κινηματογράφω πρό των οφθαλμών της.

Πόσα Πάσχα είχε διέλθει μέχρι σήμερα, αλλά Πάσχα εύτυχη και ρόδινα, μετά τών γονέων της, ούτινες τοσοούτον τήν ήγάτων!

Και έβλεπεν έαυτην παιδίσχην έτι, παιδράν και εύχαριν, περιμένονσα άνυπομόνως τήν καινοσυγή ένδυμασίαν της και τó κόκκινό της αύγο.

Πόσον άλογαίνα ήσαν πάντα ταυτα.

Και ή δυστυχής Έλένη άναπολούσα όλ' αυτά και βλέπουσα έαυτην μόνην, όρφανήν πατρός και μητρός, έρημον πάσης στοργής και χαράς, άφηνε νά ρέωσιν άφθονα τά δάκρυά της επί των δροσερών παρειών της.

Τās άνομήσεις της ετάραζαν αι φωναί της

πενταετούς εξαδέλφης της Μαρίας, ήτις εισώρμησεν εις τόν κοιτώνα της Έλένης κρατούσα ένα κόκκινό αύγο, βαμμένο από της Μ. Πέμπτης και ζητούσα νά τσουγγρήσει μετά της Έλένης.

Άλλά πού ή Έλένη νά εύρη αύγο; Πού, άφού ή πιέζουσα αυτήν θλίψις ούδαμώς τήν άφήκε νά σκεφθή περί τούτου.

Άκούσασα λοιπόν τούς λόγους της Μαρίας έγένετο κατηφής και καταφανής όχρότης επεχύθη επί του προσώπου της.

Φανταστήτε! Ήτο Πάσχα και αυτή δέν είχε ένα κόκκινό αύγο νά τó τσουγγρήσει μετά της εξαδέλφης της.

Αίφνης μία σκέψις έφύετοσεν τήν έσοτισμένην άνοιάν της.

Ένεθυμήθη ότι ποτε, ότε ήτο μικρά, κατά τó Πάσχα, της είχαν δώσει ένα κόκκινό αύγο,

τό όποιον είχε φυλάξει ός πολύτιμον πράγμα. Ήρχισε λοιπόν άμέσως νά έρευνά τυρεταδώς εις τά διάφορα παλαιά άντικείμενα. Είς τó βάθος ενός κυτίου έντός μεταξίνου χάρτου έπιμελώς τευλιγμένου εύρεν επί τέλους τούτο, άποχρωματισμένον, κιτρινισμένον έκ της πολυκαιρίας.

Τό έλαβε μετά παλμών καρδιάς και έσπευσε προς τήν μικράν εξαδέλφην της.

Τό τσουγγρήσιμα έγινε, μέσφ γελώτων της μιάς και δακρύων της άλλης και τó αύγο της Έλένης έθραύσθη.

Άλλά συγχρόνως τούτο εξέφυγε των χειρών της Έλένης, ήτις έστη έκπληκτος μέ τούς οφθαλμούς μεγεθυθέντας, ένφ ή Μαρία περιεργός τó άνελάμβανε έκ του δακπέδου. Τό άφήρησε και πάλιν ή Έλένη, τó εκαθάρισεν έκ του φλοιού και πρό των τεθαμβωμένων όμιμάτων άμφοτέρων έλαμψε βώλος χρυσού ίσομεγέθης προς τόν κρόκον του αύγου. Και εύθύς εις της Έλένης τόν νουν άνήλθεν ή παρά τοίς χωρικοίς πεποιθήσις, ότι τó κόκκινό αύγο της Μ. Πέμπτης μετά πάροδον επτά ετών μεταβάλλεται εις ίσομεγέθη χρυσόν.

Και έγινε.

Μεθ' ύπερτάτης ύπολήψεως Κα' Α. Κατζουρού

Χανία Κρήτης Τό έτερον βραβευθέν του κ. Άθάνα εις τó προσεχές.

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Μικρό μου ποταμάκι μου, πού ήσυχά φλοισβίζεις καλώντας στο ίεροχώμα της πατριχής μου γής για πές μας, τί γλυκόνειρα μέ πόνο ναυοιρίζεις ή τί γλυκόλογα μās λές στους τόνους τούς γλυκούς;

Μικρό μου, μήν άποκοιμάς τά λούλουδα, τά κρινα; Μήν τραγουδείς τήν εύμορφιά, τή νηότη ή γλυκαία; Μήν τραγουδείς τήν εύμορφη έρημιμή μονοούλα π' έγειρε γής δόξερη στήν άροποκαμά;

Ποιος ξέρει!...Μά μέσ' στο καϊμύ πού μέσα του

το πονεμένο σιδμά μου, ή δόλια μου καρδιά

θωροείς πός τó νεράκι σου για μένα κλαυθμιρίζει πού φεύγ' ό δόλιος αύριο και μ' άποχωριστά.

Βόνιτσα 1908. Φιλοκτήτης Η. Λαμπράκης

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟΤΟΥ ΔΑΜΙΡΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΤΑΞΕΙΔΙ

— Νομίζω πός μογοσήμε νά είμαστε φίλοι και άν με γνωρίζετε μ' αυτό τó όνομα.

— Όπως και άν σās λέγω δέν θά παύσετε νά είσθε ή...

— Εκείνη πού είμαι, θέλετε νά πείτε.

— Μάλιστα αυτό. Αηλαδή πάντα θά είμαι εύτυχομένος νά με θεωρήτε φίλο σας.

— Μά βέβαια είμαστε φίλοι, και... Φέρετε τó κάθισμα σας πού κοντά.

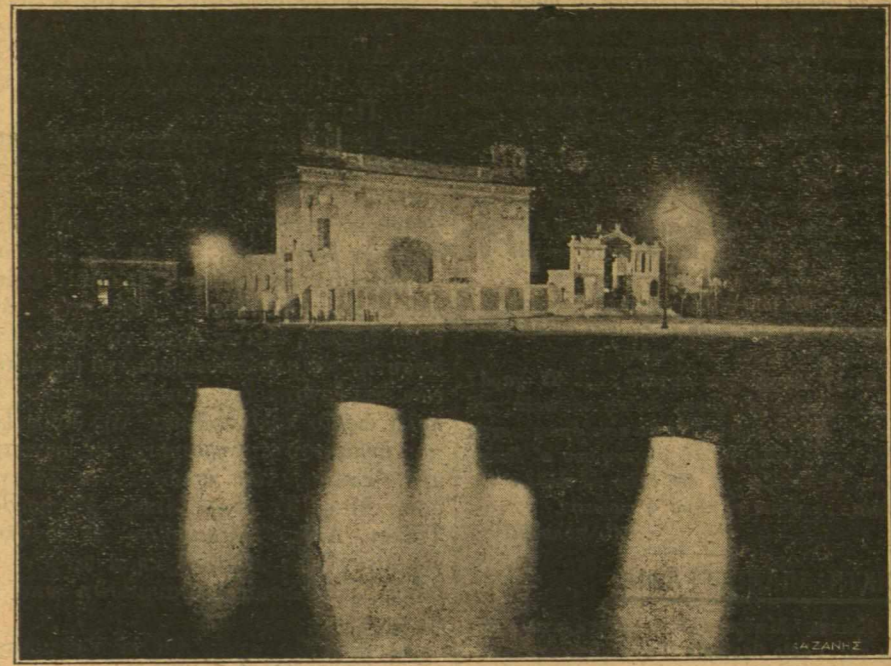
Ο Κίμων ύπάκουσε άφού έρριψεν έν άνήσυχο πλάγιο βλέμμα προς τή θύρα του κατινιστηρίου.

— Αν άνέβαινε ό μπαμπάς;

— Άκούμη πού κοντά. Νά, έδώ.

Κι' έπηρε τó κάθισμα και τó ένωσε σχεδόν μέ τó δικό της. Έκάθησε. Ένωσοςε τώρα τόν έαυτό του έτοιμο νά διοικήθη άπ' τήν άγνωστη. Αισθάνονταν πός ήταν κάτω άπ' τή σκέπη της γυναίκος μέ τή θεία δύναμη.—Και ό μπαμπάς ν' άνέβαινε δέν είχε νά φοβηθή τίποτε.—Ένεωσθε μία γλυκαία επανάπανοι στήν προοσιαία της θεάς και φορόταν μήπως έξαργα τού φύγη ελαφρά και μυστηριώδης καθώς ήλθε για νά χαθή και άπ' τά κήματα τά γλυκαφοριμένα. Σιγά-σιγά στήν προσέγγισις εκείνη έχανε από μπροστά του τήν θεά και παρουσιαζόταν ή γυναίκα.

Όλο τó σιδμα της Μίνας ήτο σχεδόν άκονυμιωμένο επάνω στο δικό του. Πόσον ήταν άναπαυτικό τó λινό κάθισμα πού εκαθόταν! Τό φέρεμά της ήταν άπλωμένο επάνω στο πόδι του μέ μιά γλυκαία επαφή. Τό πρόσωπό του μόλις άπειχε άπ' τó προκλητικό μάγουλό της, και όμως πόσο δύσκολο έθεωροδσε νά υπερβή τó χάσμα πού τά χώριζε. Τά ξανά μάλιά της, άκατάστατα άπ' τόν άνεμο επάνω στο κεφάλι της άφιναν νά φεύγουν μερικείς τρίχες πού έφθαναν ός τó πρόσωπό του και προκαλοδσαν, κάθε φορά πού τά χιιιδεναν όγος σ' όλο του τó σιδμα. Έσοιποδσαν και οι δύο.

Τό θέατρον του Νέου Φαλήρου, όπον ήρχισεν από προχθές τās παραστάσεις του ό θίασος Καστελάνο.

— Δέν μιλείτε, είπεν άποτόμως εκείνη, σάν νά αισθανόταν ντροπή γιατί μέ τή σιωπή της άφινε νά έννοοδνται σκέψεις πού δέν ήθελε ίσως νά φανερώση. Φαίνεται δέν έχετε τίποτε νά πείτε. Έγώ όμως έχω πολλά. Η μάλλον όχι, για ένα μόνο θά σās μιλήσω, γιατί τ' άλλα δέν μ' ενδιαφέρουν και πολν. Πείτε μου, σās παρακαλώ: πού θά βγείτε άπ' τó βατόρι; Θέλω πριν φύγετε ή πριν φύγω, ... δέν ξέρω, νά σās δώσω καθώς σās ύποσχόθηκα έν άντίκτυπο... ή περισσότερο άν θέλετε νά δώσετε σ' άλλους. Δέν θά χάσετε άν σās δοδν σ' εκείνη τή τάση...

— Ω όχι! Αν θέλοι τή φωτογραφία είναι για νά έχω και τι από σās. Έγώ, θά προμιμούσα τή δική σας...

— Αυτό ποτέ...

— Δέν έπιμένω, αλλά θά μου επιτρέψετε...

— Σταθήτε... Άφήστε αυτό τó ύφος. Έγνωροσθήκαμε, νομίζω, άρεκέτα... Έτσι θά σού μιλώ μ' έγω τώρα, στον ένικό... ός πού νά χωριστούμε...

Τής τελευταίας λέξεως της επρόφερε λίγο σιγώτερα. Ο Κίμων αισθάνθηκε άληθινή συγκίνηση. Ψ, πός θά έχανε τή θεά της προοσιαίας του, τή

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ Μετάφρασις Δος ΑLEX.

Φερμίνος.—Ο Ζάν, ό μηχανικός, εύρέθη δεμένος και μ' ένα φίμοτρο στο στόμα...

Ζάν.—Τί λές;

Ζάν (είσερχόμενος έν οικτροχ κατατάσσει).— Έκλεψαν όλα τ' αυτοκίνητα...όλα...

Όλοι.—Πώς;

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Μίλησε...

Ο Δουξ.—Ποίος τά εκλεψε;

Ζάν.—Οι τέσσαρες κύριοι.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Οι Σαρολέ!!

Ζάν.—Δέν άρτηαν παρά τών εκάτο ίππων.

Ο Δουξ.—Εύτυχώς!

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Μ' αυτό είναι φοβερόν, είναι φοβερόν!...

Ζερμαίν.—Και σύ δέν φώναζες κανένα.

Ζάν.—Μήπως έλαβα καιρόν; Και νά φώναζα ποίος θά μέ ήκουε...όλοι οι ύπνρηται είχαν φύγει.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Αυτό είναι φρικτόν!

Ο Δουξ, στον Γκουρνέυ-Μαρτέν, (ζωηρώς).—Έμπρός, έμπρός, δέν πρέπει νά τά χάνωμεν.

Άφού μās μένει τών εκάτο ίππων, φεύγω.

Ζερμαίν, (ζωηρώς).—Νά φύγωμεν όλοι.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Είσαι τραλλή. Δέν έχει παρά δύο θέσεις. (Έξω άκούεται ή καταγής και βροχή ραγδαία). Κι' έπειτα άκουσε τί γίνεται έξω.

Ζερμαίν.—Ναι, έχεις δικαίον.

Σόνια.—Άλλά δέν έχει τραίνο;

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Τό τραίνο, αλλά θέλωμε δώδεκα ώρας νά φάσωμε στο Παρίσι.

Ζερμαίν.—Τό σπουδαίον είναι ότι πρέπει νά φύγωμεν άπ' έδώ.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Αυτό βέβαια.

Ο Δουξ.—Πού είναι ό οδηγός; Α! νά!... (φυλλομετρών) Παρίσι... Παρίσι...

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Λοιπόν έχει τραίνο;

Ο Δουξ.—Περιμένετε!... Τί ώρα είναι;

Ζερμαίν.—Έπτά και όδεκα.

Σόνια (ζωηρώς).—Έπτά παρά δύο.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Έπτά.

Ο Δουξ.—Έπτά πάντοτε. Λοιπόν; έχει;

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Όχι. Θά φθάσετε εις τó Παρίσι εις... τās πέντε τó πρωί.

Ζερμαίν.—Και θά είμεθα φρέσκοι.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Τόσο τó χειρότερον.

Θέλετε νά έλθης ή όχι; Πρέπει νά φύγωμεν.

(προς τον Ζάν) Ζάν, είσαι εις κατατάσσει νά έτοιμάτεις τών εκάτο ίππων;

Ζάν.—Ότω για μένα ναι, άλλ' ότω για τó αυτοκίνητον...

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Τί;...

Ζάν.—Τά καουτσούκ εις χαλατμένα και θέλει τουλάχιστον μιτή ώρα για νά διορθωθούν.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Δέν ύπάρχει λοιπόν μέσον νά φθάσωμεν εις τόν σταθμόν!...

Ζάν.—Έάν ό κύριος και αι δεσποινίδες θέλουν, μπορούμεν νά ζεψώμεν τήν σούστα!

Όλοι.—Τή σούστα!!

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Ξεύρησ νά ζεψώ; Διότι απόψε δέν πρέπει νά μείνωμεν έδώ.

Ζάν.—Καλά άλλ' έγω δέν είσεύρω νά όδηγώ.

Κουρνέυ-Μαρτέν.—Όδηγώ μόνος μου...

Ζερμαίν.—Ω! μπαμπά!...

Γκουρνέυ-Μαρτέν, σποδίζον αυτάς.—Πηγαίνετε. Είναι ή καλλιτέρα απόρασις αυτή... Άλλά όχι.

Ο Δουξ.—Διατί;

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Ποίος θά φυλάττει τήν επαυλιν; Πρέπει νά κλεισωμε καλά... Έγώ έμπιστοσύνην εις τόν Φερμίνον, άλλ' άμα φύγωμεν ποίος μās λέγει ότι δέν θά τó ρίξη στο κρατί;

Ο Δουξ.—Μήν άνησυχείτε άν θέλετε μένω έγώ.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Και πός θά έλθετε; έγω άνάγκην από σās στο Παρίσι.

Ο Δουξ.—Με τών εκάτο ίππων.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Και τά καουτσούκ πού είναι σπατμένα;

Ο Δουξ.—Μή κάμνετε έτσι. Έως νά φθάσθε εις τόν σταθμόν, ό Ζάν θ' άλλάζη τά καουτσούκ. (Είσεύγεται ό Φερμίνος).

Γκουρνέυ-Μαρτέν, ζωηρώς.—Φερμίνο! Φεύγωμεν, έμπιστευομαι σέ σένα τήν επαυλι, φύλαζε τήν μαζύ μέ τον Ζάν.

Φερμίνος.—Πολύ καλά, κύριε!

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Φερμίνο, τά περιμένω όλα, όλα μπορεί νά γίνουν, ένθυμοί ότι σ' άφίνω φύλακα.

Φερμίνος.—Μή φοβείσθε, κύριε, εκκακ και στον πόλεμο. Άλλά πού θά πάτε τās δεσποινίδας μέ τή σούστα;

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Εις τόν σταθμόν.

Φερμίνος.—Εις τόν σταθμόν;

Γκουρνέυ-Μαρτέν, κυτάζων τó ώρολόγιόν του και έξαρμίζόμενος.—Θεέ μου! 7 1/2 Δέν έγομε καιρό παρά μιτήν ώρα (προς τήν Ζερμαίν ήτις είσεύγεται μέ τήν βαλιτζαν της) Είσαι έτοιμος; Ηού είναι ή Σόνια!

Ζερμαίν.—Κατεβαίνετε. Ζάν, δέν μπορώ νά κλεισω τήν βαλιτζαν μου.

Ο Δουξ.—Φυτικά δέν μπορεί νά κλειση.

Τί έθαλες έδώ;

Ζερμαίν.—Είνε πολλά (προς τήν Ίριμα)

Πήγαίνε τó στήν σούστα.

Φερμίνος, είσερχόμενος.—Κύριε, ή σούστα είναι έτοιμος.

Σόνια είσερχομένη.—Είμαι έτοιμος. Άλλά δέν είσεύρω πός έθαλα τó καπέλλο μου. (Κυτάζεται στον καθρέπτη).

Φερμίνος.—Κύριε, ή σούστα δέν έχει φανάρι.

Ζερμαίν.—Άρκει νά προσφάσωμε τó τραίνο!

Γκουρνέυ-Μαρτέν, ζωηρώς.—Άντιό Ζάν, νά φθάσης πρωί και νά είσοποιήσης τόν Γκερσάρ άμέσως. Άφίνομαι σέ σένα.

Ζερμαίν, ζωηρώς. Au revoir, Ζάκ. Άν μπορείς νά πάρης στο αυτοκίνητο τής καπελλιέρες μου...

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Άφής τα τώρα τά καπέλλα. Θέλετε νά έλθης; Δέν θά φθάσωμε ποτέ.

Ζερμαίν, έξερχομένη.—Εξέγασα τó κουτί μου μέ τó περιόδειον!

(Άκολουθεί)

γυναίκα που γύρω του αυτή τη στιγμή έπεσαν όλα τον τά όνειρο; Άδελφά έγέννησε τα μάτια της Μίνας. Ήταν προσήλυτα έπίπνο του. Ένα φλογερό παρατεταμένο βλέμμα έκανε της ψυχής τον να φτερουγίσουν. Ο Κίμων ένόμος πώς δλος ό έαυτός του θά έφηνε από μέσα του, για να πάη να περάση, μεσ' απ' της κόρες των ματιών της.

— Τι έλεγε, έλεγε οέ λίγο ή Μίνα.
— Έλεγα πως δεν είναι δυνατόν να πλύνης εδώ την πλάκα. Έπειτα χροιάεται άλλη μία σχεδόν μέρα για να βγάλης άντίετα. Όποτε δεν θα μπορούσα να πάω απ' αυτά.
— Άλλά, βλέπω, έξεις την τέχνη θανάσια!
— Ναί! Έχω την τιμή να είμαστε συνάδελφοι.
— Έγέλασον. Έγέλασε κι εκείνη.
— Έτσι; Όστε έχεις μηχανή; ... Τι χαρά! Νομίζω πως τώρα κι άρέσει άκόμη πιο πολύ, και έγινε πιο στενοί φίλοι. Δεν θά είχε όμως κανείς την ιδέα να οέ πάη με τη μηχανή σου σ' εκείνη τη στάσι. Το έλαζω... Δεν θέλω να ήλθε σ' άλλον ή ιδέα... θέλω να είμαι ή πρώτη! (Άκολουθεί)

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΠΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Κώστα Μητρομελέτη. Ζητήσατε έπι τολήν σας. **Poste Restante** Ταχυδρομείον. **Χρυσούν Ρόδον**
Ανταλλάσσω καρτ-ποστάλ πανταχόθεν. Μαθηματικών. Άγιον Βασίλειον (Κυνουρίας).
Μαθηματικός
Ανταλλάσσω καρτ-ποστάλ πανταχόθεν. *Dis* «Ανθούσα Έλληνική Νεότης». *Hôtel France*. **Volon**

Ο ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΣ

[Είς την μελαχροινήν Μ. Γ...]
Ρωτώ τους κάλικας των άνθων και τα ρόδα του Απρίλη να μου ειπουν άν με αγαπήν τα μαγεμένα σου τα χείλη.
Ρωτώ την δρόσον της πρωίας και τα άνθη της τα μυρωμένα να μου ειπουν άν ή καρδιά σου αγαπά δλήθια έμένα.
Ρωτώ την αύρα της θαλάσσης και το άστρον της αδυής να μου ειπουν άν με αγαπής ή άδίκως με τυρανείς.

Κυριασία **Νίκος Γκουντούνας**

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΛΑΡΙΣΑ. — Προχθές την Κυριακήν έξερόθησαν τα άποτέλεσματα του ένταύθα Αρσενίου, καθ' ό παρεστην και άτινα ήσαν πολύ ικανοποιητικά. Κατά ταύτα έξ όλων των μαθητριών μόνον δύο του δημοτικού άπεροφθησαν και τούτο χάρις εις την άπροξείαν της διδασκαλίσεως. Διεκριθήσαν άριστεύσασαι εκ μέρ του Α' δημοτικού α' Άλεγο. Άβραάμ, ό Βασ. Θεοχάρης. Ισημήνη Καναβατζόγλου, Άντ. Λιάσκα, Βασ. Μπεκιάρη, Εύφ. Οίκονομάχη, Άλεξ. Παπασταδοπούλου, Φωτ. Σουρτουνη, Κ. Σταματοπούλου, Έριφ. Σηλυβριδου, Άλεξ Χρηστίδου, Άδ. Σουρτουνη Έκ της Β' Ίουλία Βασιλάχη, Έλένη Μαλικούτη, Άλκμ. Λιάσκα, Σοφ. Λαζοπούλου, Λουίζα Σαχλή, Γεώρ. Μεζυζάς. Έκ της Γ' Μάχη Βασιλάχη, Εύθ. Καρανίκα, Παγ. Κοκκίνη, Μαργ. Πιπινοπούλου, Μαθ. Σαχλή. Έκ της Δ' Π. Δημοτριοπούλου, Ναυσ. Μεντή, Άργ. Μυλωνά, Τασία Φίλιου. Έκ της Ε' Νίτσα Δεσύπρη, Βρησής Θεωιά, Πετρούλα Ίατραύ, Καλ. Λαζπούλου, Αριάδνη Θεοδάρη και Δημ. Καραθάνας, Άθηνά Προκοπούλου. Έκ της ΣΤ' α' δίδες Ίωάννα Τσιμινάχη, Εύθ. Καραθάνας. Έκ της Ζ' Άνθη Άνδρεάδου, Άλτάνη Παπασταύρου. Έκ της

Η' Θεοδ. Καραστεργίου, Εύθ. Κατσόνου, Είς το Διδασκαλείον: Έκ της Α' α' δίδες Άλκηστις Δεσύπρη, Ηλέκτρα Γερολάζου, Λίνα και Έλενα Σταματάχη. Έκ της Β' Πην. Παπαγεωργίου, Άμαλ. Κομπλή, Βασ. Παπαμαργαρίτου.

Τα θεριά μας συγχαρητήρια εις τους διδάξαντας και τας διδασκίσας, ως και τας μαθητριάς. Μετά την έκδοσιν των άποτελεσμάτων καθηυδύθησαν εις την άιθουσαν των έργοχειρών, όπου μάζ έδεξιώθη ή διδασκάλισσα των έργοχειρών δις Τσέστη και α' παρευρισκόμενα δίδες των άνωτέρω τάξεων, αίντες είχαν την ευγενή καλωσύνην να μάζ επιδείξωσι τα όραιότερα των έκεί έργοχειρών. Και θαυμάζομεν ένα πολύ όφραίο καλλιτέχνημα της δίδος Παπαμαργαρίτου γραυρισμένο με ζωγραφικήν. Έπίσης των δίδων Ρίνας Ίωαννίδου, Μαρ. Τσέστη, Νίχης Γενησεβδά, Τσίκου, Λέδες, Ήλιοπούλου τα κομψοτεγήματα. Ένα κομψοτέχνημα έξοχον της δίδος Έδα, Σοιάμη έθανυμάσθη υπό της έπιτροπής.

Είς ένα άλλο τραπέζακι λίγο μακρότερα φιγουράρουν επιδεικτικά τα κομψοτεγήματα των δίδων Α. Πιπινοπούλου, Ίατρού, Ζωής Παπασταθοπούλου, Λασκαρίδου, Νίτσας Δεσύπρη, Κατσόνου, Λαμπίρη, Μάχης Βασιλάχη Πανέτσου, Ρεντούμη, Παμ. Άστεριάδου Περδικάρη, Δορέντη και τόσων άλλων που μάζ διαφεύγουν τα όνόματα των και γι' αυτό τες ζητούμεν συγνώμην.....

Έκεινα όμως που και τον πλέον άμοιρο καλαισθησίας θά του έκαμνον μεγάλη έντύπωσι, εινε μερικά άριστοτεγήματα τέχνης, που τα διακρίνει ένα καλλιτεχνικό σικ έκτακτο, και γούστο Εύρωπαικό. Είνε πλέον ή άξια θαυμασμού. Και εις έρώτησιν μας ποία θείαι μαστόρισσιν και ποία καλλιτεχνικά γεράκια εκάλιτέχησαν τα άριστοτεγήματα έκείνα έλάβομεν την άπάντησιν ότι α' δίς Ίωάννα Τσιμινάχη και Άλκηστις Γ. Δεσύπρη. Θεωρούμεν άπαραίτητον να συχαρώμεν τόσον την διδάσκουσαν δια Άγγελ. Τέστη όσον και τας Άρσενειάδας μας αίντες μετά τόσου ζήλου επιδιδόμεναι κατόρθωσαν να μάζ παρουσιάσωσι μετά της προσόδου και τόσα καλλιτεγήματα. Και τώρα τας έρωτώμεν: Έμεινε καμμία δυσαρεστημένη από τας κρίσεις μας; Είς τον «Παράδεισον» κάθε βράδν όλη ή άριστοκρατία μας θαυμάζουσα το καλλιτεχνικόν ταλάν της κ. Ροζαίλιας Νίκα και των άλλων ήθοποιών του θιάσου της. **Άχιλλεύς Β. Ωρολογόποιος.**

ΚΕΑ. — Η νήσος μας πανηγυρίζει, γεγονός ευφρόσυνον, όπερ ένέπλησε χαράς τας καρδιάς όλων μας, τους άροαβίνας του λαοφιλοφ και έκλεκτου μας Δημάρχου κ. Κονιστ. Τερονήμονος, μετά κόρης καθ' όλα άξίας αυτού, άξιαγάστου και χαριτωμένης, ήτις θ' άποβή το άγλαίσμα και ή χαρά του τόπου μας, της δος Έλένης Μαυροπούλη, μονογενοφ λατρευτής θυγατρός του Δημάρχου Κύθνου κ. Μ. Μαυροπούλη. Συμμερίζομεν εκ βάθους ψυχής την χαράν του τόσου έναρμόδου ζευγους εύχόμεθα ταχείαν την στέφην και όλα του κόσμου τα αγαθά.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. — Ίδούθη εν Πειραιέ Σύλλογος υπό την έπωνυμίαν «Σύλλογος της Δάφνης» σκοπός του σύλλογου εινε ή ύποστήριξις των μελών αυτού εις τα διάφορα δημοψηφίσματα του περιοδικού «Δάφνη».

Θά γίνεται καιά τριμηνία κλήρωσις καθ' ήν θά έγγραφώνται συνδρομηταί εις την «Δάφνην» Δημ. Κ. Σκέδρον **Poste Restante** Πειραιά.

ΕΙΔΗ ΚΟΥΡΕΩΝ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Προσεχώς γενήσεται ή έκλογή του Προεδρείου.

Ο Πρόεδρος **Δημήτριος Κ. Σκέδρος**
ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Κυνουρίας). — Αφίκετο ένταύθα ό λαμπρος νέος κ. Σωτήριος Ήλ. Κυριακίδης, δημοδιδάσκαλος της έν Αθήναις 13ης Δημοτικής Σχολής.

ΚΕΑ — Έλήξε τέλος και το ζήτημα των ένταύθα γαιανθοροπητών εκ της στάσεως των όποιων πολλά έζημιώθη ό τόπος. Τας άποθήκας ταύτας ήγούρασαν άντι 30χιλ. δραχμών ό εν Μειραιεϊ μέγας οίκος Μιχαλινού, όστις φημίζεται δια τας μεγάλας και πλουτοπαραγωγικάς εργασίας του. Η πραγματοποιήσις της εργασίας ταύτης γενικώς ήγούρασε τους κατοίκους της μικράς νήσου μας, διότι κατά πολύ έχει να όφελήθ ή ό τόπος και ν' ανακουφισθ ή εκ της μεγάλης οικονομικής δυσπραγίας. Εύχόμεθα να έπαληθεύσουν α' έπίδες μας και να προσδύξη ή εργασία προς ικανοποίησιν του τόπου και του έντιμωτάτου οίκου του Κου Μιχαλινού, όστις εινε σωστός πατριώτης και λίαν όφελίμος εις την ανθρωπότητα.

Έν μόνον έχομεν να συστήσομεν εις τον Κου Μιχαλινού εν έπιτυχεσόμενα και προσωπικά να γνωρισόμεν όπως εύθις εκ αρχής και πάσι δυνάμει άπομακρύνει εκ της εργασίας του τας πολιτικάς ζυμώσεις του τόπου και το σκήπτρον του πολιτικού ανταγωνισμού διότι από τούδε ήρχισαν τινες να κομπορημονού και δημοκοπούν δια την πολιτικήν ύπεροχλή των εις βάρος της εταιρείας. Πρόσφατον εινε εισέτι το πάθημα της πρώην εταιρείας Άγελάστου Σαδέτσου και το μόνον παράδειγμα δια τους διάδοχους. Όπου εισγωρήση ή πολιτική, ή εργασία φυγαδεύεται. Καθ'ήκον λοιπόν έχεις ό τόπος να είδοποιήση την αναλαβούσαν εταιρεία να πατάξη από τούδε τας φιλικάς των κοράκιων του κοματισμού, από τα παραπήματα της κόκκινης και να προσδοποιήση περί τούτου τον έδω αντιπρόσωπόν του, όστις εινε άξιος πάτης ύπολήψως και έντιμότητος ότι ό οίκος Μιχαλινού μόνον εργατικάς χείρας θέλει και ουχι λατρείας κοράκιων.

Άκρα και μεγάλη ύγεια έπικρατεί εις τον τόπον, προμηνύονται άθροα: άφεις οικογενειών εξ Αθηνών δια τα Λουτρά Λειβαδιού και την μαγευτικήν παραλίαν του Όζιό όπου το Άϊλάφι οι Φιστυ-του της Κέας θά παραβρίσουν έφέτος με φιλαρμονικήν και κινηματογράφον. Μεγάλη κίνησις και συρροή ήρχισε τώρα το θέρος εις το πρωτεον καρενείον της πλατείας του Βρανά Κοροκούλη, όλοι κατενθουσιασμένοι. Αυτό δεν εινε καρενείον εινε μία οικογενειακή έστία με όλας τας άπολαύσεις και διασκεδάσεις, ό διευθυντής αυτού εννοεστάτος, περιποιητικώτατος. προθυμώτατος, άλύπητος εις τα έδωματα δροσερότατος εις την θυσανιά λεμονάδα και σουμάδα όλος χάρες και καλλονή!

Ό εν Αθήναις Σύνοδος των Κείων απεφάσισε να αναβάλη έφέτος την ένταύθα έκδρομήν του, το τοιούτον κατελύπησε τους πάντας διότι έπεριμεναν να άπολαύσουν μίαν πανηγυρικήν ήμέραν και εύχάριστον. Προστομαζέται εν τούτοις μία έκδρομή πολλών οικογενειών εις Κύθνον. Μοναδική και διασκεδαστικώτατη εύκαιρία είνε να τελεσορήσθη.

Πληροφροσόμεθα ότι ή κληρονομία των έκατομμυρίων εν Ρωσία παρεπέμθη εις την διατριβάν των δυνάμεων και θά λυθ ή μετά των άλλων εκκρεμών ζητημάτων της Βαλκανικής χωρίς να θιγούν τα κυριαρχικά δικαιώματα των κληρονομών.

Κομήτης
ΧΑΛΚΙΣ. — Πρό έκλεκτου και άρεκτου πλήθους και παρουσία του νομάρχου ήμων κ. Χατζοπούλου ήρχισαν α' εξετάσεις του έλληνικού τμήματος του ιδιωτικού Παραθναγωγείου της κ. Σανδυνάκη. Κατ' αυτός διεκρίθη ή μικρά ύψαγή του αξιοτίμου συμπολίτου μας κ. Αναστασίου, Νίνα, άποσπίασα τα χειροροτήματα των παρισταμένων. Άξια συχαρητήριον εινε ή διευθύντρια του παρθναγωγείου τούτου

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ
Η "ΔΑΦΝΗ," ΑΠΟ 1ΗΣ ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΕΚΑΕΞΑΞΕΛΙΔΟΣ
ΕΜΠΡΟΣ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΗΝ ΔΑΦΝΗΝ

Η «Δάφνη» μέχρι τούδε έμεινε άπαθής εις τας πανταχόθεν έπιθέσεις και ούδόλος έδωκε προσοχήν τόσον εις την έκδοσιν νέων έμπορικών, και υπό τίπον φιλογορικών μόνον, περιοδικών, ούτε εις τας διπλάς έκδόσεις γνωστού έντύπου, άγωνιζόμενον των όσων άγώνα διάβασε.

Η «Δάφνη» άπαθής και έχουσα πεποιθήσιν επί την έκτίμησιν της κοινωνίας και των φίλων της, ούτινες ουδέμιαν έδειξαν μεταλλαγην, τουναντιόν δε ήδξήθησαν από τινος καταπληκτικώδ, έξηκολούθησαν την συνετή πορείαν της, μεταλλάξασα μόνον ήμέραν έκδόσεως και άντι της Πέμπτης έκδίδεται ήδη κατά Τετάρτην, άφίνουσα ούτω έλεύθερον το στάδιον του άλληλοπαγαμού μεταξ των δύο έντυπών.

Η «Δάφνη» όμως δεν δύναται να μη έχη αφοσίωσιν τους άναγνώστας και συνδρομητάς της δια την άφοσίωσιν των ταύτην και να μη έκπληροσθη τους πόθους των, έκδιδομένη του λοιπού δεκαεξαξελίδος, χρωματιστή, με πληθύν εικόνων και φιλολογική ύλη έκλεκτής.

Ότω επί της ευμηνίας της εισόδου της εις το β' έτος ή «Δάφνη» άρχίζει από 1ης Δεγούστου τακτικά και άνελλιπώς δεκαεξαξελίδος, χρωματιστή, με έπιγα όλων των καλλιτέρων λογίων και εικόνας εκκαιόρους, θέλουσα δε να ικανοποιήση τελείως τους πόθους των φίλων της, προκηρύσσει ήμερον μέγα ξεσπάθωμα εις το όποιον προκαίεται όλοι και όλας, όσοι και όσοι θέλουν την «Δάφνην» μεγάλην, την «Δάφνην» νικηφόρον.

Όροι του ξεσπαθώματος.

- Οι όροι του ξεσπαθώματος ειναι άπλούστατοι, συγχρόνως όμως και κερδοφόροι! Δηλαδή:
- 1) Όσοι εκ των ήδη συνδρομητών μας σπεύσων να άναγνώσουν τας συνδρομάς των και έμβάσωσι ταύτας μέχρι 15 Ίουλίου εις τα γραφεία μας, λαμβάνουσι εν λεύκωμα άναμνηστικόν της έκδρομής Κων/πόλεως, δικαιούνται της δημοσιεύσεως δορεάν των κλισέ των και λαμβάνουσι ένα κλήρον της γενησομένης κληρονομίας δώρων της «Δάφνης» εις τους συνδρομητάς αυτής, λεπτομέρειαν της οποίας παραθέτομεν κατωτέρω.
 - 2) Όσοι εκ των άναγνωστών μας σπεύσωσι να έγγραφώσι συνδρομηταί και έμβάσωσι την συνδρομήν αυτών μέχρι 15 Ίουλίου εις τα γραφεία μας, έχουσι τα αυτά δικαιώματα με τούς της άνωτέρω παραγράφου.
 - 3) Όσοι εκ των άναγνωστών μας κατόρθώσωσι να έγγραφώσι 10 συνδρομητάς και έμ-

βάσωσι το άντίτιμον των συνδρομών των μέχρι 15 Ίουλίου πλην των άνωτέρω, δικαιούνται και δέκα έτη κλήρων. της δημοσιεύσεως του κλισέ των εις το λεύκωμα της 1ης του έτους, της δορεάν λήψεως της «Δάφνης» επί εν έτος και της εν αυτή τε και τω λεύκωματι δημοσιεύσεως δορεάν έργων των.

4) Οι έγγραφοντες πλείονας των 10 πλην των άνωτέρω προνοιών δικαιούνται της δημοσιεύσεως των κλισέ των εις την α' σελίδα της «Δάφνης» και της εν έκαστω φύλλω της «Δάφνης» επί εν έτος άνελλιπώς δημοσιεύσεως έργων των.

5) Οι εκ των άναποκριτών ήμων έγγραφοντες έλάσσονας των 10, έχουσι άνάλογα προνομία προς τούς της 3 παραγράφου άναποκριτάς, άνάλογος του αριθμού των έγγραφομένων.

Οι διαθετόντες φύλλα και καταρθώνοντες να έξασφαλίσωσι μέχρι 15 Ίουλίου από σήμερα 1000 φύλλα της «Δάφνης» έχουσι τα αυτά δικαιώματα με τούς εν τη παραγράφ 4. Οι έλάσσονα των 1000 πλείονα όμως των 500 άφομοιούνται προς τούς εν τη παραγράφ 3, οι έλάσσονα των 500 πλείονα όμως των 200 προς τούς εν τη παραγράφ 5 και οι έλάσσονα των 200 πλείονα όμως των 100 δικαιούνται άπλώς της δημοσιεύσεως του κλισέ των εν τω λεύκωματι. και

7) Όσοι εκ των συνδρομητών μας, των όφειλούντων ήδη τας συνδρομάς των ή των όποιων ή συνδρομή ήδη έληξε, τα όνόματα των όποιων θά δημοσιεύσωμεν εις το προσεχές φύλλον, σπεύσωσι να πληρώσωσι ταύτην έντός της άνω προθεσμίας, δικαιούνται να συμμετάσχωσι της κληρώσεως των δώρων, λαμβάνοντες το σχετικόν δελτίον συμμετοχής.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Η «Δάφνη» άναγνωρίζουσα τας θυσίας των φίλων της και θέλουσα να ανταμείψη άνάλογως τας ύπηρεσίας αυτών άπεφάσισε την διανομήν εις τους συμμορφωμένους με τας άνωτέρω διατάξεις των κάτωθι δώρων υπό τούς έξης όρους:

Μετά την λήξιν της άνω προθεσμίας, ήτις 2—3 ήμέρας μετά την 15 Ίουλίου ένώπιον έκπληρώσθη από την προεδρείαν του κ. Νομάρχου Αττικής, άποτελουμένης εκ των κ. κ. Σπ. Μερκούρη, Δημάρχου, Ι. Γενήσορη, Φοροάρχου, Τσ. Πατρικιου, Δευθυντού της Αστυνομίας, του εισαγγελέως Αθηνών, των λογίων κ. κ. Ι. Κουδελάχη,

Χρ. Δαράλεξη, Μ. Μαργιώχη, Πλ. Ροδοκανάχη, του Δευθυντού μας του άρχισυντάκτου μας και του Προέδρου του Συνδέσμου των Συνακτικών θέλει γίνει ή κλήρωσις των δώρων, καθ' ήν διακόσια εκ των συνδρομητών μας θά κερδίσωσι τα έξης:

- Ο 1.) Μίαν πλήρη ένδυμασίαν, μετά πύλον και ύποδημάτων και των λοιπών έξαρτημάτων άναλόγως του φύλου εις ό άνήρκε, παραγγελθσομένη εις την Στρατιωτικήν Ένωσην και πληροσθησόμενη παρ ήμων.
- Ο 2.) Ένα έκαιοντάδραχμον
- Ο 3.) Ένα φωνογράφον
- Ο 4.) Ένα σερβίσο τέσιον.
- Ο 5.) Έγραμα δια μίαν άνδροικήν ή γυναικείαν ένδυμασίαν.
- Ο 6.) Ένα πύλον παναμά άξίας 5χι άνω των 25 δραχμών.

7—10	Ανά μίαν κάσιν με 50πύρα Έδουάρδου
11—15	» » » 25 » »
15—20	Ανά εν κντίον άρωμάτων.
21—25	» » » σαπώνων.
26—30	» 5 τετραδάρια λαχεία του Στάλου
31—35	» 4 » » »
36—40	» 3 » » »
41—45	» 2 » » »
46—50	» 1 » » »
51—60	» 3 μονόδραγμα » » »
61—80	» 2 » » »
81—120	» 1 » » »
121—140	Δημοσιεύσις δορεάν του κλισέ των
141—145	Κατασκευή » της εικόνας των κλισέ.
146—150	Μεγέθυνσις της φωτογραφίας των.
151—155	Μία έτησία συνδρομή εις τον «Καλλιτέχνην».
156)	Έν χρυσούν ωρολόγιον
157)	» άργυρούν »
158)	Μία χρυσή σγαροθήκη.
159)	» άργυρά »
160)	Έν ωρολόγιον νίκελ
161)	Μία σγαροθήκη »
162)	Έν ωρολόγιον κοινόν
163—170)	Μία σγαροθήκη κοινή
171—175)	Μίαν κάσιν κοινού
176—200)	Δύο εισιτήρια θεάτρον πρώτης θέσεως.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΜΑ

δια τους κόπους τους όποιους κατέβαλλε όπως επιδείξη τας μαθητριάς αυτής.

Γ. Κομπαροούτος
ΚΗΦΙΣΣΙΑ. Έφέτος ή Κηφισιά εινε έξημος από τούς Αθηναίους άριστοκράτας διότι ό πλείστοι τούτων μετέβησαν εις το έξωτερικόν, καθ' ό τα έν Κηφισσία ένοικία εινε πάρα πολύ άκριβά.

Ένταύθα λειτουργεί καραγιώξης περιφήμος υπό την έπωνυμίαν «Παράδεισος Ποικιλίων» έργον του άδωνου διευθυντού του ένταύθα κ. Γ. Λεβεντάκου όστις συνηγών τρώνει άρκετον κόσμον άπολαύοντα της γλυκυτάτης... φωνής του κ. Καραγαλοσταίικτου.

Μέλλον Διπλωμάτης
ΠΑΤΡΑΙ. Είς το πρόσπερβλον φύλλον έγγραφμεν μερικά άφορώντα τον αξιοτίμον Κου και ένθερον πατριώτην Ίωάννην Γκινακοπούλου. Ηδη ευρισκόμεθα εις την ευχάριστον θέσιν ν' αναδημοσιεύσωμεν και συνεχίσωμεν το ύψηλόν έργον, όπερ ευγενώς έχει αναλάβη.

Πρόκειται περί πραγμάτων άτινα θ' άποθανάτωσαν αυτόν και τα όποια ούδεν μέχρι σήμερον ούδε καν έκσέφθη!

Δεν ήρκει μόνον ή ευγενής προσφορά των 8000 φρ. προς άνέγερσιν της εκκλησίας, ήδη εύμενος προσφέρεται να ύδρευση το χωριον Βερσίτσα και να το πλουτίση εις έργα άξιοσημείωτα, καθιστών ούτω αυτά εφάμιλλον των θαυματιών Έλβετικών χωριών.

Το να τον συχαρώμεν, ειναι κολακευτικόν, όμως τον παραδειγματίζομεν προς τους λοιπούς πλουσίους μας, με την έλπίδα ότι θέλωσι τον μιμηθθ.

Περ. Κανάσης
ΚΥΠΑΡΙΣΙΑ. — Μετ' έξαιρετικής επιτυχίας διεξήχθησαν α' εξετάσεις των τάξεων. Της ά σχολής των θηρίων. Άθηθή θριαμβών κατήγαγεν ή διευθύνουσα την σχολήν ως και τας άνω τάξεις δις Μαρίνα Γαλιέλη.

Αι μαθηταί των άνω τάξεων κατ' ένδοξίαν σαν το άκροατήριον δια των ευστόχων απαντήσεων των. Μετ' έξαιρετικής επιτυχίας διεκρίθησαν α' δεξ Γαρ. Θ. Αμαρνοπούλου, Γωγώ Αηλάχη και Όλγα Γ. Βασιλοπούλου, αίντες άπήγγειλον διάφορα πατριωτικά ποιήματα, δια των όποιων ένέπιον τα δάματα εις τούς άκροατάς, διδασχέντα υπό της δος Μαργ. Γαλιέλη εις τους κόπους της όποιας όφείλονται αι τόσο προδοι των άνω τάξεων.

άνω δα.
— Ό καύσων καίετη άνυπόφορος. Μεγάλη κίνησις παρατηρείται κατά τας άπογευματινές ώρας εις την παραλίαν της πόλεως μας, τα περίε ατμής άναρνητικά κέντρα πληροθύνται, έννοείται πάντοτε πλεονάζοντος του όφαιου φύλλου.

— Πάντες οι άντιπροσώποι της Δημοτικής εκπαιδεύσεως άνεχώρησαν δια την ιδιαίτεραν τους πατρίδα.

— Έπίσης ως και πάντες οι ξένοι μαθηταί άνεχώρησαν δια τας ιδιαίτερας των πατρίδας.
Νίκος Γκουντούνας
ΚΕΡΚΥΡΑ. — Ευχάριστόν τούσ ύποστηρίζαντας με να άναγνωρισθώ άνταποκριτής, καθώς και τούς ύποστηρικτάς της άγαπητής μου «Δάφνης».

Διατελώ μετ' ύπολήψεως **Κυβερνήτης Έρυσθας Γαλέρας**
ΚΑΡΑΪΤΣΑ — Ζεστή άφρόρητος μάζ μαστίζει καθημερινώς. Δι' αυτό πολλά οικογενεία έλαβον την προς τα όρεινά μέρη άγουσαν. Τα μόνα κέντρα άναρνητής ειναι το «Πασιλίπον» και ή άντικρύ δένδροφυτεία. Έκεί μέσα περιφέρονται ως Λουάδες καθ' έκάστην έσπεραν μερικά δεσποινίδες με τας όποιας κάποιον θεμιστο-

πόλοι λαμβάνουν τακτικά συνεντεύξεις. Μας είνε άγνωστον τὸ τί διμει βεται, ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ πρόκειται περὶ ἄλλων τινῶν Ρωμαίων Ἡγεριῶν!

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐν μέσῳ εὐρυτάτου κύκλου ἐτελέσθησαν οἱ ἀραβῶνες τοῦ διακεκριμένου χειρουργοῦ τῆς πόλεως μας κ. Κ. Παπακονομίου μετὰ τῆς ἀβοῆς καὶ ἐν μορφώσει διακρινομένης δ-δος Σοφίας Ἀλλαμανῆ. Συγχαίρομεν αὐτοὺς καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Τὴν ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἀπολυθεῖσαν δ-δα Μερότην Παπαδήμου με ἐπίζηλον βαθμὸν συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ κατὰ τὰς διδακτορικὰς τῆς ἐξετάσεις.

Μωρ.

ΑΙΓΙΟΝ. — Μετὰ πάσης ἐπισιμότητος καὶ ἐπιτυχίας διεξήχθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Φανερωμένης λαχείων τῆ ἐγγενεῖ συμπαράξει τῶν ἐγγενῶν καὶ καλλιτέρων τῆς πόλεως μας Κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Ἡ συρροή τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μας καὶ τῶν περιχώρων, ἠπῆρξε μεγίστη.

Εἰσεπραχθῆ δὲ τὸ ποσὸν τῶν 5000 δραχμ. ἐβλεπέ τις δὲ καθ' ἑλὴν τὴν διάρκειαν τῆς κληρώσεως (ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς ἀνακλάσεως) ἀνὰ τὰ διάφορα τραπέζια τὰ γεμάτα ἀπὸ ὄρατα κομποτεχνήματα ἔργα ζωγραφικῆς *peccature, l'arbotine* κτλ. τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων προσέφερε ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης Πίτσα Κ. Ζάφη. Ἡ ἐντὸς τῆς αἰθούσης κίνησις ἦτο ζωηροτάτη, προσεχομένη ἀπ' τὰς ἀπαλὰς καὶ ἀγρυπνίους φωνὰς τῶν χαριστάτων δεσποινίδων μας αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς κομπλιμέντων ἐπιπέσεων καὶ ἀνθοβριθῆ *chapeau* τῶν, ἐδίδαν μίαν ἐξόχως φανταστικὴν εἰκόνα.

Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνω μερικὰς αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν μεγαλειώσαν ἐντύπωσιν τόσον διὰ τὰς τοιαύτας, ὅσον καὶ διὰ τὴν χάριν τὴν ὁποίαν ἐσκόρπισαν μετὰ τὰ ἐφορολογησάτων, ἦσαν αἱ δεσποινίδες Ἀμαλ. καὶ Παν. Κανελλοπούλου δεσποινίδες Πένιωμα, Γεωργακοπούλου, Ροδοπούλου (τραπέζιτον) καὶ δεσποινίδων Πίτσαν Κ. Ζάφη τὴν ὁποίαν πάντες ἐθαύμασαν διὰ τὴν κομποτεχνίαν καὶ μετὰ τὸν λευκὴν τοιαύταν, καὶ μετὰ τὸ ὄμορφο *voil chapana fus*.

Συγχαίρω τὰς Κας ὡς καὶ τὰς ἀνωτέρω δεσποινίδας διὰ τὸν μέγαν ζῆλον ὃν κατέβαλον πρὸς μεγαλειώσαν ἐπιτυχίαν τοῦ τόσον φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Δάτρις νεαρῶς καλλιτέχνης

ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ — Ἠρξάτο ἡ ἀνέγερσις τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου μας δαπάναις τοῦ ἀειμνήστου Συγγροῦ.

Γ. Π. Νάντης.

Δεωνίδαν Θεοδώρον, Θάσσον. Φύλλα ἐστάλησαν. **Ε. Παπακωνσταντίνου** Κάρυστον Ἐλήθη. **Κ. Α. Κέρκυραν**. Στείλατε καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Ἡ φωτογραφία σας εἰς τὸ προσεχές μετὰ τῶν λοιπῶν ανταποκριτῶν. **Κ. Κ. Μονεμβασίαν**. Ἐλήθη. Πῶς δὲν ἐλάβατε δελτίον ἀφοῦ σας ἐστάλη. **Α. Χ. Ναύπλιον** Ἐλυπήθηκα διὰ σύμπτωσιν. Στέλλω 15. **Π. Κ. Πάτρας**. Ἐξέμεθα σύμφωνοι. Ἔργα σας ἐλήθησαν. **Δ. Δ. Πάτρας**. Νέον δελτίον σας στέλλεται αὐρὶον, παρακαλεῖσθε ὅμως νὰ ἐμβάτητε τὸ ἀντίτιμον ἐξήκοντα φύλλον πού ἔχετε λάβῃ. **Α. Β. Γ. Λαύριον**. Δὲν συλλογίζεσθε ὅτι εἰάν ὅλοι ἔκαναν τὸ ἴδιον θὰ εὐρισκόμην εἰς πολὺ δυσχεροῦ θέσιν; Ἀναμεινω ἀνυπερθέτως τὰς 13 δραχμάς. **Κ. Ε. Ἀμφιλοχίαν**. Λεύκωμα μου ἐπεστράφη ἐξ Ἄρτης καὶ ἀποστέλλω σήμερον εἰς Ἀμφιλοχίαν. **Ν. Γκ. Κυπαρισσίαν**. Δὲν εἶδα

ἀκόμη καμμίαν ἐνεργείαν σας ὑπὲρ τῆς «Δάφνης». **Σ. Θ. Γαργαλιάνους**. Ἐπέμειλ ἐπιστολήν. **Ι. Σ. Ρέθυμον**. Ὁμοίως. **Σ. Α. Καρδίτσαν**. Ἀκόμη νὰ περιμένω. **Ν. Δ. Καλάμας**. Ἐλήθη, εὐχαριστῶ θερμῶς. **Τροπαιάτην**. Βεβήτασαν Γουστυνίας. Εὐχαριστῶ δι' ἐνεργείας σας. **Π. Β. Κύπρον**. Ἐλήθη καὶ ἐστάλησαν.

Ι. Π. Βασιλόπουλον Τύρναθον. Ἐλήθη, εὐχαριστῶ. Ἐπέμειλ λευκωμα. ἀποδείξιν μετ' ἀριθμοῦ συμμετοχῆς δώρων. **Α. Ω. Λαύριον** Ἐλάβα 1,50 συνδουμῆν κ. Δ. ἔλαβα. Ἀναμεινω ἐπιστροφὰς μετ' ἀντιτίμου. Σὲ συγχαίρω δι' ἀπόλυτὴν σου καὶ ζυλοκόπημα τοῦ ἱππότου **Θ. Θ.** Ἐλάβα ἐπιστροφὰ σου καὶ ποιήματά σου. Τὸ ἀφιερωμένον εἰς «Ἀνεμώνην» ἀδυνατῶ νὰ δημοσιεύσω ὡς ἄσμενον καὶ ἀπάδων εἰς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν. **Πῶλ. Τ. Δύνασθε** νὰ ἔλθητε νὰ συνεννοηθῶμε διὰ τὸ καρὲ σας. **Αὐριον** 2—6 μ. μ.

ΣΤΗΛΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ

Ἐκαστος ἀποστέλλων φιλολογικὴν ὕλην πρὸς δημοσιέυσιν θὰ εἰδοποιεῖται ἀμέσως μὲν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ὅτι ἐλήθη, διὰ δὲ τῆς στήλης τῶν ἐγκρίσεων τοῦ ἐπομένου φύλλου ἂν ἐνεκριθῆ τὸ ἔργον του.

Τὰ ἐγκριόμενα ἔργα θέλουσι δημοσιεύεσθαι μετὰ τὴν σειρὰν τῶν δωρεῶν ἐκτὸς ἂν ὁ ἀποστολεὺς ζητήσῃ μόνος τὴν ποιήσασθαι τοῦ ἔργου του, πληρώων κατὰ στίχον λεπτὰ (3), ὅποτε τὸ ἔργον του θέλει δημοσιεύεσθαι ἀμέσως.

Π. Βαλδασερίδην. Γιά νὰ γελάτης στίχ. 50 **Ο. Α. Θ.** Ὁ ἐβλίξ. στίχ. 83. **Τροπαιάτου** Φαντασιε στίχ. 50. **Ε. Παπ.** Στὰ μάτια σου στίχ. 20 στίχ. 15. ὁ ὄρκος μου στίχ. 20. στὸν **Ν. Τόγια** στίχ. 13. **Ἀσημιον** Δουκός, ἡ φυγή τῆς Ἐλένης στίχ. 63. **Ν. Γκ.** Εὐθυσμός Κόσμος στίχ. 57. **Π. Κ.** Μις Καίτη στίχ. 90. ἰνάλιατα στίχ. 20, συνομιλίαν συζύγων στίχ. 33, ἀγάπα στίχ. 12, σκέψεις στίχ. 40.

ΑΣΤΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὅποιος ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας γράψῃ τὸ πνευματώδεστερον ἀστεῖον σὲ 10—15 τὸ πολὺ στίχους καὶ τὸ στείλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας ἐντὸς τῆς σήμερον μετ' ἐνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου, κερδίζει ὁ μὲν α'. Ἐν ὄρολόγιον δ β'. μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Δάφνης δ γ'. μίαν ἐξάμηνον δ δὲ δ'. καὶ ε'. ἀνὰ μίαν τρίμηνον καὶ δ ε'. καὶ ι'. ἀνὰ ἐν λεύκωμα τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπάντων τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ κλισέ των εἰάν ἔχωσι τοιαῦτα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸν ἀστεῖον διαγωνισμόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Διακηρύττει ὅτι

Συμφώνως μετὰ τὸν περὶ στρατ. εἰσφορῶν νόμον προσκαλοῦνται οἱ ἰδιοκίηται ἵππων, φορβάδων, ἡμιόνων καὶ βουβάλων, ὡς καὶ τῶν ζευγνομένων ἢ ἀτοκινῆτων ἀμαξῶν, ὅπως προσαγάωσι τὰ μὲν πρῶτα μετὰ τῶν σαγματίων αὐτῶν, τὰ δὲ δευτέρα τελείως ἐξεγγμένα πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ταξινόμησιν παρὰ τῆ ἀρμοδιᾷ ἐπιτροπῆ, τῶν μὲν χωρίων ἐπιτοπίως ὡς ἑξῆς :

- Κάτω Διοσίων τὴν 19 Ἰουνίου ἐ.ἔ.
- Κηφισίας » 21 » »
- Ἀμαρουσίου » 22 » »
- Χαλανδρίου » 23 » »
- Μπραχαμίου » 25 » »

τῶν δὲ Ἀθηνῶν καὶ Ἡρακλείου ἀπὸ τῆς 27 Ἰουνίου μέχρι καὶ τῆς 8ης Ἰουλίου 1910 πρὸ τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος. Ἀθῆναι, τῆ 30 Μαΐου 1910.

Ὁ δήμαρχος
(Τ. Σ.) **Σπ. Μερκούρης**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις
Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (orden) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῆ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

	Τόκοι καταθέσεων
2 » 0/0 » » » » »	1 ἔτος
2 1/2 » 0/0 » » » » »	2 ἔτων
3 » 0/0 » » » » »	4 ἔτων
4 » 0/0 » » » » »	5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι (Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Οἱ πάσχοντες νοσήματα
ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοθωρίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείῃ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ
τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὄφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζωντος.
20—Ὀδὸς Πειραιῶς — 20
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΛΩΝΙΑ
Μ.Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ἐν Ἀθήναις, Ὄφθαλματροῦ 9.
Ἀριθ. Τηλεφώνου 604
Ἐν Πειραιεῖ, Φίλωνος 57.
Ἀριθ. Τηλεφώνου 49.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΤΧΩΝ

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου ἐργοστάσιον Ἀσπρορροῦχων τῶν κ. κ. Ε. Ἀρβαντιδου καὶ Ἄσπερ. Μουζᾶ, εἰς ὃ ἅπαντα ἡ νεολαία τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγέλει τὰ ἐσφόρουχά της, λειτουργεῖ ἰδιαίτερον τμήμα εἰς τὸ κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν προικῶν καὶ τὸ ὁποῖον διευθύνει ἡ διακεκρυμένη εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ μοδίστα Δις **Νότα Φατούρου** γνωστῆ παρὰ ταῖς οἰκογενεῖαις διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν τῆς γούστο εἰς τὰ εἶδη τῶν προικῶν.

Τρέξατε λοιπὸν ὅλοι εἰς τὴν
1—Στοᾶν τοῦ Ἀρσακείου—1

ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΣΑΣ
Νὰ προμηθεύεσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεία Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκει κανεῖς καὶ τὰ ὀραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Θεραπεύει παθήσεις στόματος καὶ ὀδόντων.
Ὀδὸς **Μαυροκορδάτου 8**
(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

ΤΥΠΟΙΣ **Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**
Ὀδὸς Παπαρηγοπούλου ἀριθ. 9